

Catedrala ortodoxă

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei

Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

Cred Doamne

În privința credinței se susțin cele mai felurite păreri. Dacă te gândești la credință din punct de vedere religios, o vezi într-un fel, dacă o privești în efectele ei, deci în sens moral, o vezi altfel. Și așa se schimbă înfățișarea credinței după cum o ai în vedere, ca fenomen spiritual, psihologic, istoric și a. m. d.

Diversitatea aceasta de aspecte ale uneia și aceleiași stări de conștiință sau, mai bine zis, faptul că ori care dintre noi poate avea o concepție a sa proprie despre credință, aduce cu sine mai întâi o confuzie, apoi o slăbire a ei.

Confuzia rezultă din împrejurarea că, ori de câte ori vorbim despre credință, o considerăm ca o abstracțiune, ca o noțiune ce trăiește numai prin rațiunea noastră și mai ales ce există, oarecum, dincolo de marginile binelui și a răului pământesc.

Numai așa putem înțelege ceea ce, cu toată învătătura precisă și evidentă a evangheliei lui Christos, credința este și azi mai mult o abstracțiune și mai puțin o realitate vie și binefăcătoare, mai mult o poruncă sau postulat, decât o faptă sau exemplu.

Să nu ne gândim la nici un fel de definiție a credinței ci să încercăm a o desprinde, ca un tot unitar, din manifestarea ei în viața lui Christos sau, ca să fim mai departe de perfecțiunea divină și mai aproape de slăbiciunea noastră omenească, să vedem credința în trăirea ei prin apostolul Pavel d. e.

Care sunt trăsăturile fundamentale ale credinței trăită într-o astfel de viață ce s'a desfășurat, ani de-a rândul, sub privirea scrutătoare a unui mediu social foarte atent la defecte?

Există vre-o urmă de ură, de dușmănie, de invidie, de dispreț, de răutate, de egoism, de brutalizare, în sfârșit de toate acele mici sau mari abateri morale, care, după expresiunea atât de plastică, strică frumusețea chipului lui Dumnezeu din om?

Oare nu Christos a provocat pe contemporanii săi să-l vă-

dească dacă pot, de oreun păcat și nu apostolul Pavel a spus, fără puțințe de replică, și mărturie sunt faptele sale, că s'a făcut tuturor de toate? Petrecând cu ochii minții viața lui Christos sau a lui Pavel, ce dar dumnezeesc însemnat ne pare a fi credința? Căci a avea credință înseamnă a viețui după principiile ei în toate manifestările vieții individuale intime și mai ales în toate raporturile cu oamenii pe care, evanghelia lui Christos, îi numește, fără excepție, fii ai lui Dumnezeu.

Cu toate acestea conduita omenească nici într-o privință nu prezintă o mai mare neînțelegere pentru ceea ce este esențial, decât tocmai în privința credinței.

Este și azi, sau mai ales azi, întocmai după cum spunea atunci Iisus Christos: neamul acesta mă cinstește cu buzele.

Ori totul este în funcție de credință, tare, vie, dinamică, roditoare și mai ales pilduitoare. Orice om trebuie să aibă credința sub forma aceasta a trăirii ei prin faptă, cugetare și simțire; mai mult decât orice om, orice preot în primul rând; și mai mult decât cel de jos, oricare este deținător al unei puteri de comandă, pe care societatea de azi n'o mai poate concepe ca privilegiu ci ca datorie, pentru care răspunderea înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor este cu atât mai grea, cu cât este mai însemnată funcțiunea ce se exercită.

Numai astfel putem da avânt adevărat credinței, care, fiind coborâtă la o simplă formă, a slăbit în așa măsură în neamul nostru, încât, dacă în ceasul de față ne-ar da și nouă Christos răspunsul: De poți crede, toate sunt cu puțințe pentru cel credincios, necredința ne-ar face imposibilă mântuirea.

De aceea pentru a putea spune și noi: Cred Doamne, ajută-ne, să învățăm întâi a trăi după adevăratele porunci ale credinței și mai ales a dovedi prin fapte reale o astfel de trăire.

Pr. N. VASIU

Un semn al Bunevestiri pentru Neamul Românesc

Discursul rostit de d. general ION ANTONESCU
Conducătorul Statului cu prilejul cinstitii ostașilor
căzuți la datorie

Ostași,

Iubiți Frați îndurerăți,

Regele și cu Nobila Sa Mamă, Țara și cu Mine, Generalii și Armata, se închină astăzi cu respect și cu pietate în fața celor cari au murit fără să cumpănescă și fără să șovăiască, pentru Țară și pentru Rege, pentru hotare și pentru ogoare, pentru ordine și pentru liniște, pentru libertate și pentru proprietate.

REGELE și Țara, guvernul și cu Mine, am îngenunchiat și astăzi pe mormintele lor, fiindcă acei ce mor la datorie sunt și rămân alături de icoanele noastre sfinte, icoanele luminoase ale Patriei.

Cu mâna lui nobilă și mângâietoare, Regele pune astăzi pe fruntea lor înobilată cununa de lauri pe care nu are dreptul s'o poarte decât aceia care cade luptând pentru Patrie.

Regele, prin mine, cinstește și răsplătește astăzi pe soldații săi, vă răsplătește pe voi, dragi ostași, cu răsplata vrednicului.

Fii demni și mândri de gestul Regelui și fiți un exemplu.

Iar poporul, întotdeauna recunoscător, răsplătește cu recunoștința lui și ajută astăzi cu dania lui necerută și neimpusă, pe acei frați îndurerăți și cerniți, care plătind, prin păriuții, prin copii, prin frații, prin soții lor, tributul lor de sânge și suferință pentru salvarea Neamului, au plătit propriul lor tribut.

Primiți, mândre dureri, darul pe care Națiunea vi-l face astăzi, nu ca o răsplată pentru meriții voștri, ci ca o înfierare și muștrare veșnică a acelor cari, trăgând în copii, în păriuții, în frații și soții voștri, au tras în propria lor familie și Patrie.

Să știți și să nu uitați, să știți toți și să nu uitați nimeni, că Regele răsplătește și Poporul pedepsește.

Regele răsplătește astăzi pe acei ce au căzut eri, li răsplătește, fiind, că fiind simbol

înălțător al datoriei împlinite, au continuat, căzând, dăra largă și luminoasă pe care au mers și pe care trebuie să urmeze și urmașii.

În drumul către veșnicie și în lupta pentru înfrățire și pentru întregire, Nația, fără să cântărească și fără să șovăiască, a semănat nenumărați martiri și eroi în mersul ei istoric dar izbăvitor, către culmile de apoteoză către care o duc, greu dar sigur, chinător dar înălțător, și destinul și dreptul și străduința și puterea.

Către aceste culmi vom ajunge, fiindcă nu poate fi și nu va putea fi greutatea care să ne împiedice.

Am pus două mii de ani să ne apropiem de ele.

Vom lupta de va fi nevoie încă un milion de ani să ne urcăm pe ele.

Nici svăreolirile, nici sălbăticiile, nici falsificările îndrăsnitelor nu ne intimidază.

Acei ce au reînviat în lumea de azi în raporturile lor cu acei lipsiți de apărare, teroarea și sălbăticia barbară a lumii de altă dată vor fi să fie singurii, înfierăți de contemporani și pedepsiți de istorie după cum merită.

Eu m'am înclinat în fața unei situații găsite.

Împreună cu poporul nu am acceptat-o ca definitivă și nu o vom accepta niciodată.

Nu va fi liniște în acest colț al Europei, — și nu va fi dreptate adevărată în lume — cât timp nu se va face sau nu-și va face dreptate poporul românesc.

Și se va face.

Acest lucru îl afirmă, prin mine și odată cu

(Continuare în pag. II-a)

IN POSTUL PAȘTELOR

Postul Paștilor, văzut prin unghiul vieții creștine, este vremea concentrării sufletului, a înfrânării sufletului și trupului deopotrivă. În cele șapte săptămâni, Biserica, repetă zilnic în auzul tuturor, îndemnul părintesc, de a ne lepăda de duhul lumii și al păcatelor care ne-au încătușat și de a ne împodobi casa inimii cu florile virtuților creștinești. Neîncetat ne povățuiește să ne deschidem ochii spre noi înșine, pentru a ne hotărî spre îndreptare și pocăință.

În tradiția religioasă a poporului român, postul Paștilor, are un prestigiu și o importanță morală covârșitoare. Se bucură de o consacrare specială. Credincioșii noștri cu conștiință, pe lângă regimul alimentației, văd în orânduirea aceasta a Bisericii, un timp merit pentru îngrijirea vieții sufletului, pentru îmbunătățire. Participă mai regulat duminicile la slujba sf. Liturghii, chiar la slujbele de peste săptămână, fac mănași dimineața și seara în semn de pocăință pentru păcate, dau milostenie mai multă și caută împăcarea cu cei împricinați în vremea anului, pentru a se spovedi și eumineca cu folos deplin.

Fenomenul acesta sufletesc, de altfel coincide în viața precreștinească, cu epoca unei mai intense activități religioase, pe plan liturgic, pastoral și duhovnicesc.

Păstorii sufletului, în postul Paștilor, în deosebi, găsesc un mediu pregătit pentru înrăurirea religioasă a sufletului flămând și împovărat de păcate, cu eugeții religioase. Feset tot se constată o căință pentru păcate, și o întoarcere către Dumnezeu milostivitor. De aceea, în nici o vreme a anului, nu-i dai preotului un prilej mai potrivit pentru înduhovnicirea credincioșilor săi.

În postul mare activitatea liturgică este mai mare. Miercurile și Vinerile sunt zile consacrate pt. Liturgia înaintea sfârșită, iar serile pentru pa-

Un semn al Bunevestiri pentru neamul Românesc

— Urmare din pag. 1-a —

mine, toți acela cari au vieți de jertfit.

Dela mine cel mai bătrân dintre voi până la cel mai tânăr ostaș al acestei Țări le avem cu toții.

Fiindcă poporul român este gata de toate jertfele și știe să respecte onoarea dar așteaptă să i se respecte onoarea.

Trăiască Regele.

Trăiască Oastea României.

Trăiască România.

raclis, pavercerniță și acafisite. Sfânta Liturghie a lui Grigorie, este de dreptul impresionantă prin conținutul și misticismul ei. Trezește în cugetul ascultătorilor căință, muștrare și înălțarea sufletului către cele înalte. Refrenul cuvintelor: „Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea ta... este un îndemn continuu la rugăciune vie și sârguincioasă.

Liturghia sf. Vasile din Duminicile postului, ceva mai lungă influențează și prin varietatea cântărilor. Adăugând cuvântul înțelept și frământat în sufletul păstorului, efectele dumnezeiești slujbe, au darul de a lumina sufletul îngreuiat și al înoi puțin.

Pe plan pastoral, ogorul sufletesc stă înaintea ochilor noștri. În deosebi, pastorația individuală ne este de cel mai mare folos sufletesc. Acum este vremea cea mai indicată pentru a ne apropia de cei ce sunt răciți de biserică și preocupările sufletului.

Mai ales indiferenței religioși, concubinii, împricinații și toți cei ce stau departe de influența bisericii. Convorbirile intime dela inimă la inimă, pentru trezirea conștiinței religioase adormite, dacă sunt cu statornicie săvârșite, au în multe cazuri darul să miște inimile și să înduplece voința și celor mai refractari. Reușești adeseori, din oameni cu deprinderi rele, să faci creștini conștiinți. Cercetarea bolnavilor și a suferinșilor pentru a aduce un cuvânt de mângâiere și întărire în suferință, este un program pastoral, care împlinit cu dragoste și cu inimă părintească, revărsă alinare și ușurare în sufletul celor încercați de felurite boale.

Hotărât, însă, că cea mai de seamă lucrare a noastră, în postul mare, rămâne totdeauna duhovnicirea credincioșilor. Binecuvântat de Dumnezeu lucru săvârșim, când încercăm să rezidim în suflet chipul lui Dumnezeu, cel stricat prin microbii păcatelor. Credincioșii, împlinesc uneori, cu mulțumire datoria sufletescă de a se spovedi și eumineca.

Dar chiar și acest element este un avantaj. Prin educație sufletescă, obișnuința poate fi schimbată în trebuință. Spovedirea valului de credincioși din parohie, este un indicu sigur despre nivelul vieții religioase, a credincioșilor. Unde vom găsi afluență mare pentru spovedanie, acolo vom afla munca și devotamentul păstorului care se identifică cu chemarea sa. În parohiile vechi cu spor duhovnicesc, multe din metodele vieții religioase, încet, dar sigur, vor începe să dispară.

Sfântul post al Paștilor este epoca misionară a Bisericii. Preoții din același protopopiat, se pot ajuta unii pe alții în opera de evanghelizare. Nu-i oprește nimic delă acest postulat al apostolici. Acum se

pot alcătui programe de frățească colaborare pentru liturghisire, predici în Miercurile și Vinerile săptămânii și pentru împlinirea slujbei duhovniciei, mai ales pentru credincioșii cari doresc să-și mărturisască păcatele înaintea unui duhovnic străin.

Cu acest prilej, se poate face cu mult succes colportajul cărților religioase, absolut necesare pentru continuitatea vieții religioase luminate.

Azi metoda aceasta de evanghelizare este indispensabilă dacă nu vrem să rămânem înapoia altora.

Misionarismul este un atribut specific al Bisericii, confirmat de Mântuitorul Hristos: „Mergând învățați toate neamurile”... (Mt. 28.19).

Să-l urmăim. Biserica misionară pentru noi, începe mai ales cu vremea sfântului post al Paștilor. Acum avem toate condițiile și terenul prielnic pentru întărirea și sporirea vieții religioase a credincioșilor încredințați pentru buna păstorie.

Duhul Domnului să ne umple inimile, darul sf. post al Paștilor să ne fie îndemn spre a împlini chemările cele înalte „pentru că scerșul este mult iar lucrătorii sunt puțini” (Mt. 9.38).

Pr. L. David

Durata mijlocie a vieții omenesti

După lungi cercetări cuprinzând majoritatea țărilor europene, Institutul central de statistică din Stockholm a prelucrat o statistică precisă în ceea ce privește durata mijlocie a vieții omenesti. Reiese, din aceste calcule, că în momentul de față durata obișnuită a unei vieți omenesti este cu 10 ani mai lungă decât la sfârșitul secolului trecut, bărbatul ajungând la etatea de 71,3 ani, iar femeia la 73 ani. Deasemeni reiese că bărbații însurați ajung la o vârstă mai înaintată decât celebrii; un bărbat căsătorit și sănătos de de 25 de ani având perspectiva să mai trăiască încă 26,2 ani, în timp ce celibatarul de 25 de ani nu mai are de trăit decât 21, 26 ani. Pentru femeie, cifrele corespunzătoare sunt 46, 73 și 44,74 ani. În medie, din 100.000 de copii noi născuți, 20 de sex masculin și 56 de sex feminin ajung la etatea de 100 de ani.

Nicolae Titulescu a fost înmormântat la Cannes

Nicolae Titulescu a fost înmormântat Marți după amiază, în biserica ortodoxă Sfântul Mihail din Cannes.

Slujba a fost oficiată de episcopul Ostrumof și de preotul Sololef.

Din partea familiei erau de față d-na Titulescu, soția defunctului, d-na Nenișor, soră și d. Sergiu Nenișor.

Guvernul francez a fost reprezentat prin d. Ribière, consilier de stat și prefect al Departamentului Alpes Maritimes.

Grota dela Lourdes a fost predată bisericii catolice

Celebra grotă din Lourdes, cunoscută și în străinătate ca loc de pelerinaj a fost redată acum de guvernul francez bisericii catolice.

Grota fusese preluată de stat la 1906 pe baza legii pentru laicizare.

Câți locuitori trăiesc pe glob

După rezultatele ultimelor recensăminte care au avut loc în diferite țări, pe pământ trăiesc 2175 milioane oameni. Mai mult de jumătate, adică 1196 milioane trăiesc în Asia. Europa cuprinde un sfert din populația globului, adică 531 milioane locuitori, iar America unaopta sau 277 milioane. În Africa trăiesc circa 161 milioane oameni iar în Australia și în insulele din Pacific 11 milioane. Continentele cele mai locuite sunt Europa și Asia. În Europa locuiesc 46 de oameni pe km. p., iar în Asia sunt 29 locuitori la fiecare km. p. America are 7 locuitori pe km. p., Africa 5, iar Australia un singur locuitor pe km. p.

In diasporă

A trecut mult timp de când, mizeriile de tot soiul, — cele familiare ocupând locul cel de frunte — m'au împiedecat să primesc obolul modestului meu cont de „Renasterii”. Când eram în parohia Fărău, pe valea numită impropriu „seacă”, și aceasta până la sfârșitul anului 1954, eram colaboratorul aproape regulat al Arhiepiscopului de azi, Emilian Antal. Trimis apoi de regretatul Episcop Nicolae Ivan, în Lunca Bradului-Mureș, mi se deschideau în față ogoare noi de desfeclănit, credincioși lipsiți de preot cățiva ani, și pe deasupra necazuri familiare, din cari singur Dumnezeu avea să mă scape!

Astăzi sunt în diasporă! Sunt deslipit și rupt de lângă sufletele credincioșilor mei, de cari mă simt legat continuu. Durerea ce-o simt ziua-noaptea îmi apasă cu atât mai mult sufletul, cu cât mă gândesc că terminasem totul ce privea bunul mers al bisericii, rămânând să mă ocup exclusiv de educația moral-religioasă a enoriașilor și a tineretului... Groaznică lovitură!

Amarul ce l-am simțit după verdictul vienez, a fost amarul zecilor de mii de români, cari trăiesc azi în pribegie, după ce și-au părăsit căminurile.

avuțul pentru cari truseră ani mulți. Și înghițind amarăciunea paharului rămasese în mijlocul enoriașilor mei, cu ferma convingere că am să pot înfrunta pe pomanașii năvălitori, care venea cu „garantii”. Am rămas în mijlocul românilor cari vedeau în mine pe singurul sprijin în zilele negre ce-aveau să urmeze; am rămas, deși cunosese limba lui Tuhutum foarte puțin. Urgia abătută asupra întregului Ardeal de Nord, avea să vină și peste mine. Și iată-mă condamnat la moarte din prima zi a vremelnicei ocupații, condamnare care, prin voința lui Dumnezeu, s'a transformat în cele mai negre chinuri! Iar în suferință mi-a fost dat să am tovarăși pe cei mai buni credincioși ai mei, doisprezece la număr, dintre cari doi s'au mutat la cele vecinice. Faceți Domnul ca să pot, cât de curând, să le fac deslegarea, la mormintele lor de eroi ai Neamului! Ceilalți sunt trecuți în mare parte în țara liberă, niciunul însă sănătos. Eu însuși sunt cu oasele zdrobite, cu sănătatea zdrobinată pentru tot restul vieții.

Nimic nu întărește însă ca pătimirea. Nimic nu-ți oțelște sufletul ca suferința, mai ales

cea pe nedreptul! Așa mă simt acum: cu mult mai hotărât să nu cruz niciun sacrificiu ce mi s'ar cere, să lupt din toate puterile ce mi-au rămas în corpul chinuit de honvedul îngâmfat și ignorant de pe pustă! Să lupt pentru dreptatea Neamului! Rătăcit aici, unde aveam singurele rudeni, singurul adăpost în pragul iernii ce venea; cu doi copii speriați și chinuți de nopțile groaznice, când tatăl lor era spânzurat pe crengile brazilor de pe Ilva, de unde venea acasă cu părul și barba smulse, rătăcit zic, reiau legătura întreruptă cam de mult, cu „Renasteria” și conducătorii ei. Și mi-i doresc altceva mai urgent, decât să apară din nou în teascul de pe „Baba Novac”, acolo unde sudoarea atâtor sfințici ai Vlădicilor Ivan și Colan, s'au străduit întru apariția ei atâția ani, încălzindu-i paginile rupte din sufletele lor! Frații de aici, ne-au primit, de ce să nu recunoaștem cu dragostea nedesmințită a românului. Departe de a fi o povară pe capul lor, suntem umilii năpăstuiți ai soartei, până ce Dumnezeu ne va ajuta să ne întoarcem din nou, la căminurile părăsite!

Destinul ne-a trimis Omul; să-l urmărim! Generalul Om ne spune zilnic: Uniți-vă Români! Să-l ascultăm. Țara ne cere iertă: să nu o preocupăm

pe nedreptul! Așa mă simt acum: cu mult mai hotărât să nu cruz niciun sacrificiu ce mi s'ar cere, să lupt din toate puterile ce mi-au rămas în corpul chinuit de honvedul îngâmfat și ignorant de pe pustă! Să lupt pentru dreptatea Neamului! Rătăcit aici, unde aveam singurele rudeni, singurul adăpost în pragul iernii ce venea; cu doi copii speriați și chinuți de nopțile groaznice, când tatăl lor era spânzurat pe crengile brazilor de pe Ilva, de unde venea acasă cu părul și barba smulse, rătăcit zic, reiau legătura întreruptă cam de mult, cu „Renasteria” și conducătorii ei. Și mi-i doresc altceva mai urgent, decât să apară din nou în teascul de pe „Baba Novac”, acolo unde sudoarea atâtor sfințici ai Vlădicilor Ivan și Colan, s'au străduit întru apariția ei atâția ani, încălzindu-i paginile rupte din sufletele lor! Frații de aici, ne-au primit, de ce să nu recunoaștem cu dragostea nedesmințită a românului. Departe de a fi o povară pe capul lor, suntem umilii năpăstuiți ai soartei, până ce Dumnezeu ne va ajuta să ne întoarcem din nou, la căminurile părăsite!

(im. Hotarele sfârtecate să nu ne lase nici să dormim. Sângele blândului Protopop Munteanu și al atâtor frați uciși mișelește, ne strigă mercur: „Preoți cu Crucea în frunte!”
Pr. ANDREI EFTIMIE
(Lunca Bradului-Mureș
Mănești-Buzău

Hirotoniile de preoți se vor face numai cu încuviințarea ministerului

Articolul 1, punctul e alin. 5 din legea pentru organizarea Ministerului Cultelor și Artelor din 10 Martie 1987, se modifică după cum urmează:

„Art. 1, punctul e, alin. 5. Hirotoniile de preoți și diaconi, făcute fără a li se asigura salarizarea prin bugetul Statului, sau pe altă cale garantată personal de chiriarhul respectiv, vor fi considerate ca abuzuri de putere și se vor sancționa conform legii. Hirotoniile de preoți și diaconi pentru posturi nebugtate nu se vor putea face de chiriarhi, decât numai după prealabilă încuviințare a ministerului”.

Dispozițiunile art. 1, litera f din legea pentru unele măsuri financiare excepționale aplicabile în cursul exercițiului 1940—1941 din 1 Aprilie 1940 rămân în vigoare.

Rolul preotului în medicina socială.

(Continuare din numărul trecut)

Incepând cu Molitfelnicul care s'a tipărit la București în anul 1729 Liturgiile nu se mai tipăresc în această carte, căci încă din 1728 aflăm că ele formează o carte aparte¹⁾.

În ediția cea mai recentă din această carte — Molitfelnic apărut în anul 1937 la București în Tipografia Cărților Bisericești, pe a doua foaie se află următorul titlu: „Molitfelnic cuprinzând întru sine slujbe, rândueli și rugăciuni ce se săvârșesc de preot la deosebite împrejurări din viața credincioșilor”.

Molitfelnicul este cartea care merge în toate casele. Celelalte — cărți — rămân în biserică. Molitfelnicul merge la casa femeii lăuze, la sfințirea aghiasmei, la maslu, la înmormântare, la toate bucuriile și necazurile, la toate cererile și mulțumirile aduse lui Dumnezeu. Până și după moarte, la pomeniri se citește tot din Molitfelnic²⁾.

Cu „Cartea” — cum este numit Molitfelnicul de credincioși — aleargă preotul dela biserică la

casa săracului și dela palatul bogatului la coliba păstorului; din această carte preotul face slujbe, rândueli și rugăciuni începând dela copilul care „în înfățișare ou scutece dela moașă” stă la sânul cald al mamei sale — lăuza — și până la acela care a trecut în rândul „celor ce s'au săvârșit”.

„În adevăr, nu este altceva care să vină mai de aproape în contact cu membrii societății și în mai variate împrejurări ca preotul, căci el binecuvintează ori sfințește nașterea și leagă-nul, botezul și nunta, patul suferinței și sicriul. În toate aceste împrejurări, prin puterea Duhului Sfânt, preotul poate să infiltreze preceptele sanitare, îmbrăcându-le în haina — primitoare a religiei³⁾”.

Când preotul săvârșește slujbele rânduite de Molitfelnic, atunci are și ocazia să dea sfaturi și îndrumări sanitare, iar aceste sunt în următoarele împrejurări:

Rândulala în ziua întâi la femela lăuză.

„Îndată ce femeia naște pruncul, moașa aduce într'un vas apă pregătită spre sfințire și preotul o sfințește”.

Molitfelnic ed. Sf. Sinod 1937 pag. 1.

Prin aceasta cel dintâi care ia la cunoștință despre noul născut este preotul. Dela moașă poate afla în ce stare se află lăuza cât și cel născut. Preotul să nu uite a întreba pe moașă dacă a pus picături de zeamă de lămâie în ochii noului născut pentru a împiedeca orbirea ce o poate cauza vre-o boală molipsitoare, cum sunt cele lummești.

Dacă din declarațiile făcute de moașă află că este într'o stare de îngrijorare careva, atunci împreună cu moașă hotărăsc ce ar fi de făcut, după cât știe unul și altul. Consfătuirea aceasta este ca un „Sfat de medici”.

Preotul ortodox poate să dea în cazuri de acestea un sfat folositor fiindcă este căsătorit, așa că în societate și în enoria sa apare ce un om cu geneologie. „Uzul constant și mentalitatea societății în biserică ortodoxă nu poate concepe pe preotul de mir sau de popor fără viața de familie. Se pare că, în spiritul popoarelor ortodoxe, virtutea preotului se cere valorificată în același element de viață, pe care-l duce obștea, în contactul și cu înfruntarea condițiilor generale și obștești ale vieții.

Iată-l, deci pe preot pus în mijlocul comunității sale în condițiuni egale, legat prin urmare profund de lume, de grijile ei, de existența vremelnică și de societate, prin relațiuni de familie, obligat, cu alte cuvinte, a străluci nu numai prin virtuți individuale ci și domestice⁴⁾

Atât cu starea civilă cât și cu virtuțile cari se cer dela un bun păstor sufletește, în viața sa familiară preotul ortodox se prezintă întocmai cum zice Sf. Apostol Pavel: „fără prihană, al unei muieri bărbat, treaz întreg la minte cucernic, iubitor de streini învățator” iar „casa sa de bine chivernisindu-și, fe-eiori având ascultători cu toată cucernicia” (1 Tim. 3, 2. 4.)

Preotul nostru ortodox, având viața sa familiară, este interesat mai întâi direct pentru familia sa ca să cunoască preceptele sanitare de lipsă atunci când naște femeia, așa că predând ce știe în această direcție atunci când este cazul și păstorișilor săi, pe lângă că este mijlocitor pentru mântuirea sufletelor, totodată este un factor folositor pentru viața și sănătatea poporului său și prin aceasta neamului românesc, la mărirea și întărirea căruia lucrează prin credință, morală și știință.

¹⁾ Pr. V. Vintilescu: Preotul în fața chemării sale de păstor al sufletelor. București pag. 185.

²⁾ Pr. V. N. Popescu: O nouă ediție a Molitfelnicului. Vezi Bis. Ort. Rom. anul 55 (1937) Nr. 7—10 pag. 518.

³⁾ Dr. V. Gomolu: Preoțimea în slujba operelor de ocrotire și medicină socială. București 1927. pag. 60.

Ministerul de interne va înființa cantine școlare în orașe și sate

Ministerul Afacerilor Interne a luat inițiativa ca să se înființeze, în orașe și sate, cantine școlare unde să dea zilnic, școlărilor săraci cel puțin un ceai cu zahăr și pâine.

În acest scop s'au format comitete și s'a făcut apel la caritatea publică;

autoritățile locale au sprijinit de asemeni bănește, această operă de binefacere.

Dela 1 la 20 Februarie s'a strâns în acest scop, suma de lei 12.630.977 și diferite alimente (zahăr, ceai pâine), cu cari s'a putut veni în ajutorul școlărilor săraci.

Exproprierea proprietăților urbane evreiești

Conducătorul Statului Român dl General Ion Antonescu, a semnat în ziua de 27 Martie a. c. un decret-lege prin care se decide exproprierea tuturor proprietăților urbane evreiești.

E un pas mai departe în a se face dreptate elementului românesc susținător de stat.

Procedura de transfer în mâna Românilor este stabilită prin aceasta lege de mare reformă socială, pentru ca să nu se aducă perturbări în viața economică.

Naționalizarea proprietăților evreiești dă puțința, prin plata unei indemnizații corespunzătoare, ca profesorii, funcționarii, ofițerii medicii, avocații și întreg elementul românesc capa-

bil, să devină proprietari urbani.

Noii proprietari vor beneficia în caz de nevoie, de creditele necesare pe termen lung.

Legea intră în vigoare imediat și termenul, pe când se vor preda toate aceste averi imobiliare urbane, este stabilit de lege.

Se exceptează dela expropriere numai evreii botezați de 30 de ani, cei căsătoriți de 20 de ani și deveniți creștini sau aceia care au luat parte efectivă la războaiele noastre naționale, precum și urmașii lor.

Refugiații să fie vigilenți ca să se încadreze în dispozițiunile acestei legi, care dă o justă satisfacție națiunii române.

Evreii de religie mozaică nu pot trece la nici un alt cult

În „Monitorul Oficial” a fost publicat următorul decret lege privind la modificarea art. 44 din legea pentru regimul general al Cultelor:

ART. UNIC. — La finele art. 44 din legea pentru regimul general al Cultelor, din 22 Aprilie 1928, se adaugă următorul alineat:

„Nu beneficiază de dispozițiunile cuprinse în acest articol persoanele aparținând cultului mozaic”.

Raportul d-lui ministru al instrucției, cultelor și artelor către Conducătorul Statului Român și Președintele al Consiliului de Miniștri, este următorul:

În baza dispozițiilor decretelor legi Nr. 3052 din 5 Septembrie și Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940, avem onoarea a vă înainta, pentru aprobarea și semnătura Dv., alăturatul decret-lege pentru modificarea art. 44 din legea pentru regi-

mul general al Cultelor din 22 Aprilie 1928.

Ființa etnică a Neamului nostru trebuie ferită de amestecul cu sânge evreesc.

Evreii au astăzi posibilitatea ascunderii originii lor etnice, prin trecerea dela cultul mozaic la religiunile noastre naționale.

Spre a împiedica aceste infiltrațiuni în comunitatea noastră națională, este necesară modificarea textului art. 44 din legea pentru regimul general al Cultelor în sensul că evreii de religie mozaică nu pot trece la nici un cult.

Pentru motivele expuse, avem onoarea a vă ruga să binevoți a vă însuși alăturatul proiect de decret-lege, menit să remedieze această situațiune.

Primiți, vă rugăm, d-le General, asigurarea marelui noastre considerațiuni.

Ministrul instrucției, educației, cultelor și artelor
General RADU ROSETTI

Anul școlar se încheie la 20 Iunie

Pentru încheierea anului școlar Ministerul a dat tuturor școalelor secundare anumite dispozițiuni.

Materia programelor analitice se va termina până la 20 Mai. Între această zi și 20 Iunie se va revizui întreaga materie, prin rezumări sintetice.

Din materia întregului an se va face o lucrare de sinteză, dată în luna Iunie. Ea se va da la toate materiile, afară de dexterități.

Cu excepția claselor IV și VIII elevii celorlate clase vor avea situația încheiată la 20 Iunie.

Examenul de admitere în cl. I și V se țin în zilele de 24—26 Iunie.

Serbarea de sfârșit de an va avea loc la 29 Iunie.

Examenul de bacalaureat va începe la 30 Iunie.

EPISCOPIA ORTODOXĂ
ROMÂNĂ A VADULUI,
FELEACULUI ȘI CLUJULUI
Vicariatul Alba-Iulia

No. 1117—1941.

COMUNICAT

În conformitate cu Regulamentul fondului de ajutorare precotesc, s'a plătit familiei decedatului preot Teodor Onițiu, din Ajintș, reposat în 8 III.1941, ajutorul de 50.000 lei, plus 500 lei cotizațiile vârsate la Vicariat.

Acesta este al patrulea ajutor plătit de Vicariat, după membrii repasați.

Alba Iulia, 20 Martie 1941.

Pentru Președinte:

dr. Stanca

Secretar:

Pr. T. Ciurus

EPISCOPIA ORTODOXĂ
ROMÂNĂ A VADULUI,
FELEACULUI ȘI CLUJULUI
Vicariatul Alba-Iulia

No. 1181—1941

COMUNICAT

În conformitate cu dispoziția Onor. Minister al Instrucțiunii, Educației, Cultelor și Artelor, din adresa Nr. 16.579 din 20 Martie 1941, se pune în vedere tuturor organelor parohiale, că sunt obligate a avea așezate la loc de onoare fotografiile sau tablourile Majestații Sale Regelui, Majestații Sale Reginei-Mame și în mod facultativ cea a Conducătorului Statului, General Ion Antonescu.

Alba Iulia, 26 Martie 1941.

Pentru Președinte:

dr. Stanca

Secretar:

Pr. T. Ciurus

EPISCOPIA ORTODOXĂ
ROMÂNĂ A VADULUI,
FELEACULUI ȘI CLUJULUI
Vicariatul Alba-Iulia

No. 1126—1941.

COMUNICAT

Inspectoratul Pregătirii Premilitare ne aduce la cunoștință că reclamă în sprijinul acestei pregătiri și contribuția preoților noștri.

Programul premilitarilor se execută în zi de Duminică. Dar programul prevede și participarea la serviciul divin al premilitarilor, câte un cîș în fiecare Duminică.

Inspectoratul se plînge însă, că unii preoți fac Sfânta Liturghie prea de dimineață, alții prea târziu, iar alții predică imediat după Evanghelic, astfel că șefii premilitarilor nu se pot orienta când să participe la sfânta slujbă cu premilitarii.

Având în vedere, că biserica are obligația ca să participe cu toate mijloacele la educația poporului și în special a tineretului, credincioșii ei de mâine, dispunem următoarele:

1. Fiecare preot va lua contact cu comandantul premilitarilor din comuna sa, stabilind precis ora când aceștia să se prezinte la biserică.

2. Liturghia se va sfârși între orele 9—11, iar predica se va rosti la sfârșitul Liturghiei, astfel ca premilitarii să fie prezenți și la Liturghie și la predică.

3. Orice alte servicii particulare pentru credincioși se vor sfârși ori înainte de Liturghie, ori după predică.

4. Preoții vor controla din când în când pe premilitari acasă, sau alte ocazii de întruniri, dându-le sfaturi lor și pârârilor lor.

5. Preoții vor ține la anumite ocazii conferințe, potrivit premilitarilor.

Facem răspunzători pe toți preoții, dacă ne vor veni reclamații, că nu dau cuvenita atențiune acestei probleme.

Alba Iulia, 21 Martie 1941.

Pentru Președinte:

dr. Stanca

Secretar:

Pr. T. Ciurus

EPISCOPIA ORTODOXĂ
ROMÂNĂ A VADULUI,
FELEACULUI ȘI CLUJULUI
Vicariatul Alba-Iulia

No. 1149—1941.

COMUNICAT

Invităm pe C. C. Preoți să ne comunice prin Oficiile protopopești ce sume li s'au reținut pentru măști, de cîș și care dintre preoți a primit și care nu a primit aceste măști.

Alba Iulia, 21 Martie 1941.

Pentru Președinte:

dr. Stanca

Secretar:

Pr. T. Ciurus